

Pythagoras

Pythagoras dintre toti filosofii din Occident a acordat cea mai mare insemnatate acestui concept si anume "Numarului".Cuvintele sale "totul este randuit dupa numar",au fost verificate dupa cum a scris si Bertrand Russell,matematician,filosof si unul dintre intemeietorii logisticii:"Cel mai uimitor lucru in stiinta moderna este intoarcerea sa la pitagorism".

Pythagoras s.a nascut la Samos intre 592-572i.Hr,iar intr.o traditie autentica referitoare la anii de tinerete il gasim adolescent cu plete lungi la jocurile celei de-a 48-a alimpida,castigand la pugilat impotriva "greilor"adulti,nepretuita ramura de maslin.Pentru a se initia in stiintele si filosofiiile din cele mai cultivate centre ale vremii,pleaca intr-o lunga calatorie ;sederea in Egipt este confirmata de toate izvoarele si de anumite particularitati ale invataturii lui.Aici a fost initiat in misterele si in geometria egipteana la Memfis,Sais,Heliopolis.Sederea in Caldeea este posibila dar nedovedita,la fel retragerea in Fenicia (muntele Carmel).Sederea in Tracia ,printe adeptii rituarilor orfice si cu cel al sectei pitagorice

,ca si simbolismul lor ,au multe elemente analoage sau chiar identice.Sederea in India pare sa apartina intru totul legendei,iar afinitatile dintre dogmele vedice si anumite credinte pitagorice ce se explica prin prezenta in Egipt a inteleptilor hindusi.

Sigur este faptul ca din aceste calatori s.a intors deja barbat,la Samos unde succesul lectiilor sale i.a atras nu numai o multime tot mai mare de adepti,ci si invidia si dusmania tiranului Polycrates,care l.a silit sa se exileze de aceasta data pentru totdeauna;drept urmare ajunge la Crotonasi se stabileste in Magna Graecia.Si aici stralucirea personalitatii si invataturii sale,etica idealista si doctrina stiintifica riguroasa i.a adus o sumedenie de discipoli.Religia lui Pytagoras proclama o etica intru totul idealista intemeiata p caritate si iubire,Iubirea Divina,ea insasi consecinta a iubirii si prieteniei pentru fapturi asa cum este definita in Banchetul de Platon..."Pytagoras aseza fericirea in contemplarea ritmului Universului".afirma Heraclid Ponticul.

Doctrina religioasa a lui Pytagoras admitea ca sufletele sunt supuse unor reincarnari successive pana la eliberarea acelora care s.au aratat demne de acest lucru in timpul palingenezei,ele devin atunci "daimones","genii" semidivine care nu se mai intorc in lume noastra decat ca o aparitie luminosa,dar se regasesc in gradinile stelare ale preafericitilor ,"dincolo de Calea Lactee".

Calea Lactee este deseori intalnita in miturile pitagorice referitoare la viata dupa moarte.Pe una dintre placutele funerere din Ihurium,Carcopino nota inscriptia geamana ,"parola si raspuns":"Iedule am cazut in lapte".

Correspondenta simbolica,pe una dintre trecaturile din Brazilia pitagorica de la Porte Maggiore din Roma,o bcanta intinde un ied(sufletul) catre sanul dezgolit al alteia,care e gata sa.l alapteze.

Aceasta basilica,descoperita in urma prabusirii la 24 aprilie 1914,a unei portiuni de balast sub sinele caii ferate care duce de la Roma la Neapole,aproape de Porte Maggiore,a fost identificata de Cumont si Carcopino drept loja sau "pestera" pitagoreica;este singurul exemplu de templu pitagoreic care a ajuns pana la noi si care a dezvaluit in frumoasele sale stucaturi netinse elemente privind simbolurile sectei.

O alta stucatura din aceasta basilica reprezinta o femeie tanara cu o lira in mana,care se arunca in valuri de pe o stanca,sub privirile lui Enos;o sirena pare ca o asteapta pentru a o primi si a o duce spre o insula unde troneaza un zeu solar.Cumont vede in asta o alegorie a sufletului omenesc care,imboldit de Iubire si tinand in mana heptacordul vibrand de armonia lumii,nu se teme sa infrunte incercarea trecatoare a Mortii pentru a regasi dincolo de tiparele materiei nedesavarsite,rvelatia divina.

Peliniu afirma ca pitagoreicii isi insusisera legenda arucarii lui Sapho de pe sanca Leucadelor pentru a face un simbol al "saltului" si al eliberarii sufletului in Moarte.Bazilica ofera si dovada vitalitatii religiei pitagorice la Roma,la inceputulo erei crestine dupa cum subliniaza Carcopina.

Iacomachos si Iamblichos amintesc un maret discurs al maestrului care a avut drept urmare intemeierea societatii sau "Fraternitatii"pitagorice,membrii societatii fahaduiiau sa.si puna laolalta bunurile si meditand la noua revelatie,sa tinda catre infaptuirea,prin cunoastere si iubire a armoniei interioare in accord cu Marea Armonie.Ceea ce deosebeste pitagorismul de celelalte etici intemeiate pe armonie este faptul ca singura cale de a ajunge la cunoasterea indispensabila sau "gnoza" este baza sa matematica,taine pastrate cu strasnicie la care numai initiatii cu gradul al doilea puteau nazui.Societatea pitagorica devenise treptat o fraternitate secreta initiatica.Un noviciat de trei ani preda admiterea in primul grad (nomoteti).Doar celor din al doilea grad (matematicienii) le era ingaduit sa.l vada pe Maestru(celor din primul grad sa.l auda).Moartea Maesdtrului,intamplata in jurul anului 500i Hr.,a dus la slabirea hegemoniei societatii,iar dimensiunile si intrigile care au urmat au pregatit terenul pentru o revolutie demagogica.

Ritualul pitagoric impunea o curatenie minutioasa a corpului si a vesmintelor in alb,cuprindea examenul zilnic de constiinta folosirea parfumurilor (si a unei tamai speciale) si a muzicii pentru a pune

in armonie ritmurile sufletului cu cele ale corpului,cina comuna unde era consumata numai carnea alba a animalelor admise pentru jertfele rituale:cocosi albi,purcei si iezi de lapte.

Pitagoricii nu cautau sa nege existenta numerelor irrationale si simbolurile geometrice care alcatuiau insusi nucleul simbolisticii lor secrete,ei pastrau cu stasnicie secretul constructiilor aferente.